

Forhold, maa det ske paa Basis af Forholds-
tallet 1 til 16,000. Jeg har berørt, at man
ikke har søgt at paaheraabe sig Grundlovens
Paragraffer, og da specielt ikke Grundlovens
§ 32, som Støtte for sin Tilslutning til det
foreliggende Lovforslag. Det ærede Medlem
for Præsto Amts 6te Valgkreds (Wojten)
sagde kun med Hensyn dertil, at Grundlovens
§ 32 bliver jo ikke forandret ved denne Lov;
det skulde ligesom være et Forsvar for Lov-
forslaget. Nej, man forandrer ganske vist
ikke Grundlovens § 32, men maa jeg spørge
det ærede Medlem: Sit vi i Tidrummet
1885—1894 de vigtige Grundlovsparagraffer
2, 25 og 49 forandrede ved, hvad der den
Gang skete? Det ærede Medlem er vel ikke
endnu kommet saa langt ud, at han ikke er-
kender, at hvad der skete i det Tidrum, var
i Strid med Grundloven til Trods for, at
Grundlovens Paragraffer formelt bleve
uforandrede? Det er en ret farlig Vej
at komme ind paa, at man lader Grund-
lovens § 32 staa formelt urokket, og saa
søger at give en Lov i Strid med den.
Denne Udvej, at ændre Grundloven i Realit-
eten, men lade dens Paragraffer bestaa, er
den snedigste, men ogsaa den farligste Vej,
man kan følge. Da jeg nu igen er ved det
ærede Medlem for Præsto Amts 6te, skal
jeg yderligere henvende et Par Bemærknin-
ger til ham. Han støttede sig ikke paa
Grundlovens § 32, men motiverede sin Mod-
stand imod dens klare Bud ved at henvise
til 2 Ting, og da først, at det ikke kom-
mer an paa Antallet af Medlemmer i dette
Ting, men paa Medlemmernes Dygtighed.
Ja, det ærede Medlem er selvfølgelig saa
dygtig, at han kan sige noget saadant, men
for almindelige Medlemmer her i Salen
vilde det være, som det ærede Medlem for
Rjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) nylig
sagde, noget dristigt at paastaa, at der ikke
skulde være 35 Mænd trindt om i Landet,
der ere lige saa dygtige som Middelmådig-
hederne, i Henseende til Dygtighed, der sidde
her i Salen. Jeg vil desuden til denne
Bemærkning sige, at vi have jo i dette Øj-
eblik det samme Materiale til at faa 137
Medlemmer, som man i 1849 havde til 102.
Ere vi gaade tilbage i Dygtighed, i For-
staaelse af, hvad der tjener til det alminde-
lige Vel, eller i Forstaaelsen af at finde
Midlerne til at fremme det almene Vel?
Det er næppe muligt. Det ærede Medlem
synes at mene det, og han fandt det pas-
sende at forstærke Udtrykkene for denne
Tankegang, da han sidst havde Ordet, idet
han fremhævede, at det som an paa „Evnens
og Viljen“. Det undrede mig, at det ærede
Medlem vilde tage disse historiske Ord i sin

Mund, thi disse Ord „Egne og Vilje“, bleve
jo netop rettede mod det ærede Medlem, den
Gang han stod som Ordfører for dette Ting
og proklamerede den Politikk, der senere blev
kaldet for Visnepolitik. Nu er han kommen
til den Erkendelse, at det at tale om Evne
og Vilje kan godt passere, om ikke over for
de nu siddende Repræsentanter i Folketinget.
Jeg antager, at det har været det ærede
Medlem en Tilfredsstillelse at se, at han
Dagen efter i „Berlingske Tidende“ fik Attest
for, at han er i Besiddelse af Dygtighed,
altsaa ikke savner den Evne, som han i sin
Tid fik Attest for ikke at besidde. Han er
imidlertid nu kommen saa langt til højre,
at han kan se Muligheden af, at andre Folke-
repræsentanter kunne mangle den. En anden
Ting, som det ærede Medlem anførte til
Støtte for sin Modstand mod en Forøgelse
efter Grundlovens Krav, var, at der i Be-
folkningen skal være en levende Vilje imod
en saadan Forøgelse. Jeg ved ikke, hvorfra
han har denne Opfattelse, eller hvad der ligger
til Grund for denne hans Betragtning, men
dersom det virkelig er saa, at der i Be-
folkningen er en levende Uvilje imod en For-
øgelse, saa synes jeg, at det ærede Medlem
kan dristig gaa ind paa det Alternativ, der
er opstillet: Enten Opfyldelse af Grund-
lovens Bud eller en Grundlovsforandring;
lad os saa komme ud i Befolkningen og
diskutere det Spørgsmaal, om vi skulle have
denne Forøgelse eller ej; lad os saa diskutere
om de forskellige Forslag til Grundlovsfor-
andring, der maatte komme frem. Det vil
jo blive en let Sejr for det ærede Medlem.
Naar han ved, at der er en saadan levende
Uvilje ude i Befolkningen imod en Forøgelse,
saa skulde han søge at faa den Støtte, som
han ved, at han kan faa ved at gaa ud til
Bælgerne, i Stedet for — det kan jo ikke
skjules, at det er det, man vil — at bryde
med klare, utvetydige Bestemmelser i Grund-
lovsparagraffen og med, hvad der ligger i
Grundloven, og i Stedet for at jage dette
Forslag igennem, fordi der forestaar et Valg.
Det er jo Hindringen for en Grundlovsfor-
andring i dette Øjeblik, at naar den skulde fore-
tages, saa skulde vi gaa til Valg efter den gamle
Valgkredsordning, og det er det, vi ikke maa.
Fra dette Tings Standpunkt synes jeg ikke,
der er noget, der taler for i Huj og Haft
at gøre det. Dette Ting kan ikke paaduttes
at have Ansvar for, at denne Sag ikke er
fremmet til endelig Løsning i dette Øjeblik.
Nej, jeg tror, at hvis de ærede Medlemmer
ville være ærlige, hvad jeg ikke er i Tvivl
om, de ville, saa ville de tilstaa, at naar
man ikke ønsker at komme ud til Valg med